

Mødet den 4. April 1907.

Fraværende: Bischoff, Harald Jensen, Samuelsen.

1. (J. Nr. 86—06). Fra Justitsministeriet var modtaget Særtryk af det under 26. Februar d. A. udfærdigede Tillæg til Sundhedsvedtægten angaaende Mælk og Mælkesalg.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 292—06). Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 22. f. M. om, at Ministeriet i Henhold til Lov Nr. 171 af 6. April 1906 § 6, 2. Stk., om Arbejde i Brød- og Kagebagerier har bestemt, at de for København og Frederiksberg gældende Regler, hvorefter der hver Uge skal tilstaas enhver i Bagerier og Konditorier beskæftiget Arbejder en samlet Arbejdsfrihed af mindst 24 Timer, skal finde Anvendelse i Aarhus.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 199—06). Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 19. f. M. med Samtykke til den i Overenskomsten med Sagfører J. Brandt (se Forhdl. 1905—06 B., S. 60) omhandlede Erhvervelse for Kommunen af et Areal paa ca. 250 □ Alen af Matr. Nr. 418 og 419 for 12 Kr. pr. □ Alen.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 363—06). Skrivelse fra Skoledirektionen af 18. f. M. om, at Timelærerinde Frk. Elisabeth

Margrethe Lund fra 1. d. M. er fast ansat Lærerinde ved Aarhus Skolevæsen.

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 238—06). Andragende fra Rednings- og Fødehjemmet »**Bethesda**« om, at Byraadet vil tilbagekalde sin ved Budgetbehandlingen tagne Beslutning om at inddrage den Hjemmet hidtil ydede Understøttelse af 300 Kr. aarlig.

Formanden formodede, at det sædvanlige Tilskud af 300 Kr. ved sidste Budgetbehandling blev nægtet, fordi man da kunde have Grund til at antage, at Børnene blev mindre godt behandlet, og at Hjemmet blev ledet i stærk indremissionsk Aand. Han havde imidlertid nu undersøgt Forholdene og fundet, at der aldeles ikke var Tale om, at Børnene led nogen som helst daarlig Behandling, hvad ogsaa fremgik af en Erklæring fra Dr. Nordentoft. Ikke heller kunde man paastaa, at Hjemmet i særlig Grad var indremissionsk, hvorimod det maatte indrømmes, at Hjemmet havde gjort og gjorde meget godt. Endvidere maatte det erindres, at en ikke ringe Del af »Bethesda«s Midler tilflød det fra Magdalenestiftelsen ved København. Efter de nu foreliggende Oplysninger var der ingen Grund til at nægte at støtte Hjemmet, og han vilde finde det rigtigst, at det sædvanlige Beløb blev bevilget.

Mikael Johansen kunde slutte sig til Formandens Udtalelser, da han var overbevist om, at man havde gjort Hjemmet Uret, og da det var uden for al Tvivl, at Byen fik fuld Ækvivalent for Pengene. Hjemmet blev ledet særdeles human og godt, og alle, der havde været der, var tilfredse. Da en betydelig Del af de optagne Kvinder, ca. 30, havde været fra Aarhus, og da Formaålet i det hele taget var smukt, kunde han være tilbøjelig

til at foreslaa, at man ikke nøjedes med at yde 300 Kr., men forhøjede Bidraget til 500 Kr.

Sabroe maatte fastholde, at den Kritik, han ved Budgetbehandlingen havde øvet, hvilede paa Beretningen om »Betesda«s Virksomhed, og i den stod der, at man ofte var nødt til at fremhæve, at de Prygl, Børnene skulde have, burde de have inden det 2. Aar, ligesom Beretningen ogsaa flød over med religiøse Talemaader. Han havde imidlertid senere haft Besøg af Frk. Thora Esche, som havde meddelt, at det var hende og ikke Hjemmets Forstanderinde, der havde forfattet Beretningen. Frk. Esche havde endvidere indrømmet, at hun ikke fuldt ud kendte de Forhold, hun havde omtalt, og beklaget forskellige af de Udtryk, hun havde brugt.

Skønt man fik det Indtryk, at Frk. Esche gjorde et stort og opofrende Arbejde, maatte man dog finde det meget uheldigt, at Beretningen blev afgivet af en Kvinde, der ikke kendte Anstalten og selv erklærede sin Beretning for ukorrekt, og man maatte være meget varsom med at støtte »Betesda«, da der ret hyppig fremkom Beklagelser fra Kvinderne over den udpræget indremissionske Aand, Anstalten blev ledet i. Men forhaabentlig vilde den nu fremkomne Kritik føre til, at Forholdene bedredes.

Lottrop havde stedse hørt »Betesda« omtalt som en særdeles velledeste Institution, og han vilde gerne gaa med til at støtte Hr. Johansens Forslag om at forhøje Bidraget til 500 Kr.

Simonsen maatte oplyse, at skønt det vel var Hr. Sabroe, der ved Budgetbehandlingen havde kritiseret »Betesda«s Virksomhed, saa forelaa der dog forud fra Budgetudvalget en enstemmig Indstilling om at nægte Bidraget.

Naar det nu blev fremhævet, at Frk. Esche, som havde afgivet Beretningen, ikke kendte de faktiske Forhold, saa maatte det dog erindres, at hun, der i Virkeligheden havde den øverste Ledelse, dog maatte præge Hjemmet og gøre sin Opfattelse gældende, og den Opfattelse var efter Beretningen alt andet end hyggelig. Ledelsen og Virksomheden var i høj Grad præget af Indre Mission, og der burde gøres alt for, at Ledelsen af den Slags Institutioner kom ind paa en mere human Bane, hvor al Propaganda i bestemt religiøs Retning var bandlyst.

Da man i Aar havde bevilget 1000 Kr. til et Fødehjem for ugifte fattige Kvinder, kunde man godt forsvare ikke vedblivende at støtte denne missionske Anstalt, da der derved var givet disse Kvinder fuld Ækvivalent for den Hjælp, de tidligere havde faaet fra »Betesda«, og da det Antal Kvinder fra Aarhus, der var hjulpet af »Betesda«, var meget ringe.

Han var forbavset over, at Højre i sin Tid gik med til at nægte Bidraget, da Højre og Missionen jo ret beset hørte sammen. Nu havde Højre vel faaet paa Hovedet, men det burde have betænkt, at det vilde blive Følgen.

Skulde det vise sig, at man ikke foreløbig kunde faa et Fødehjem indrettet, kunde man maa-ske akkordere med »Betesda« om Optagelse af fattige Kvinder, mod at disse blev sikret Fritagelse for indremissionsk Paavirken.

Iøvrigt vilde han finde det meget uheldigt, om man det ene Øjeblik nægtede et Tilskud og i det næste bad om Forladelse; en saadan Forretningsgang vilde være meget uheldig.

Nørgaard vilde indrømme, at Hr. Simon-sen i Almindelighed havde Ret i, at det vilde være

urigtigt at tage en afgjort Sag frem til ny Behandling, men denne Sags Afgørelse hvilede sikkert paa en Misforstaaelse, ligesom Hr. Simonsens Tale hvilede paa helt gale Forudsætninger, eftersom de 300 Kr. til »Betesda« var opført i de første Udkast til Budgettet, medens Ændringsforslaget om de 1000 Kr. til et Fødehjem først fremkom senere. Budgetudvalgets Mindretal havde ikke haft noget imod at fastholde Bevillingen af de 300 Kr., men Hr. Simonsen havde ganske vist stadig været der imod.

Hr. Simonsen vidste sikkert ikke Besked om Højres Forhold til Indre Mission, men derom skulde han ikke nærmere udtale sig. Imidlertid var han af den Anskuelse, at man skyldte Frk. Esche en Tak, for uden hendes Hjælp var »Betesda« sikkert for nogle Aar siden gaaet i Stykker.

Han kunde godt stemme for at bevilge de 300 Kr., ja ogsaa gaa med til 500 Kr., da Hjemmet gjorde et godt Arbejde.

M i k a e l J o h a n s e n mente ikke, Hr. Simonsen havde Beviser for, at »Betesda« lededes mindre godt, og det at Hjemmet lededes af Indre Mission var en daarlig Grund til at nægte Tilskudet. Skønt Beretningen maaske var noget uheldig, og det indrømmede Frk. Esche jo, saa var det sikkert aldeles utvivlsomt, at Hjemmet gjorde et stort og godt Arbejde.

Selvfølge lig havde Højre ikke »faaet paa Hovedet«, fordi det havde været med til at nægte Bevillingen, men naar man havde taget fejl, var det ganske simpelt ens Pligt at gøre det godt igen, særlig hvor det som her drejede sig om at gøre vel imod fattige Kvinder og Børn.

S i m o n s e n maatte fastholde, at hele Budgetudvalget kom med en enstemmig Indstilling om

at nægte Bevillingen, og han vilde derfor finde det løjerligt nogle Maaneder efter at bevilge det dobbelte Beløb.

Sabroe fandt ingen Grund til at tale om noget stort Arbejde i Forbindelse med »Betesda«. Indre Mission talte mange rige Medlemmer, og den burde derfor selv bære denne Institution. Naar Byen tidligere havde støttet »Betesda«, var det vel, fordi man intet Fødehjem havde, men nu tog man jo i Grunden en Byrde fra »Betesda«.

Den Dame, som ledede Hjemmet, var meget flink og vist ogsaa imod den usmagelige Propaganda, der blev drevet, og det var sikkert hendes Fortjeneste, at Forholdene nu var noget bedre end tidligere med Hensyn til de usmagelige Andagtsøvelser, hvor hellige Mandfolk her fra Byen formanede Hjemmets Kvinder til ikke at fejle mere.

Hvis Byen skulde støtte »Betesda«, burde den ogsaa have Del i Tilsynet, men skønt dette var betonet overfor Frk. Esche, forelaa der intet Tilbud i den Retning, og Hjemmet ønskede altsaa ikke at give andre end Indre Missions Folk Del i Ledelsen.

Blandt Indre Mission var Bornerteden og Snerpetheden overfor Kvinder, der fødte udenfor Ægteskabet, meget stor, i Beretningen kaldtes disse Kvinder saaledes stadig for »faldne Kvinder«; ved at bruge saadanne Udtryk havde Frk. Esche skadet »Betesda« betydeligt, men forøvrigt maatte det siges, at ogsaa andre stillede sig paa samme Standpunkt overfor disse Kvinder, Plejehjemsforeningen havde saaledes nægtet at hjælpe ugifte Mødre.

Formanden vilde oplyse, at de bevilgede 1000 Kr. skulde anvendes i et noget andet Øjemed end »Betesda«s, idet dette Hjem gav Kvinderne Ophold 1 eller 2 Aar, hvorimod Hensigten

med de 1000 Kr. kun var at hjælpe Kvinderne under selve Fødselen.

Det vilde sikkert være vel meget forlangt at faa Del i Ledelsen af »Betesda«, da 300 Kr. var en meget ringe Del af de 9000 Kr., hvormed Hjemmets Regnskab balancerede.

Nørgaard mente, Hr. Simonsen huskede fejl med Hensyn til Budgetudvalgets Indstilling. De 300 Kr. var opført selv i 2. Udkast til Budgettet, men da flere ønskede Bevillingen slettet, havde man bøjet sig for at vise Imødekommenhed, skønt man gerne vilde have beholdt den.

Müller fandt ikke Forskellen paa Ledelsen af Hjemmet under den gamle Styrelse og under de nuværende Forhold tilstrækkelig betonet. Under den gamle Ledelse var Hjemmet ved at gaa til Grunde, men »Magdalenehjemmet« havde bragt det paa Fode igen. Efter dette Hjems Aand og egentlig ikke efter indremissionske Anskuelser var det, at »Betesda« nu blev ledet, hvilket ogsaa fremgik deraf, at Hjemmet stadig var optaget, skønt det var en frivillig Sag, om Kvinderne vilde være der.

Han havde ikke stemt for, at de 300 Kr. bortfaldt, og kunde godt være med til at bevilge 500 Kr.

Jakob Jensen havde faaet det Indtryk af Frk. Esche, at Kritikken havde ramt. Frk. Esche var af den Mening, at Børn maatte have Smæk for at vænne dem til Renlighed, men han var af den Opfattelse, at man bedst lærte Børnene det ved at passe paa dem og holde dem rene. Dette var en af Grundene, hvorfor han ikke kunde være med til at støtte »Betesda«. En anden Grund var, at Frk. Esche havde udtalt, endog med ikke ringe Patos, at Kvinderne maatte finde sig i at bede

paa de forudbestemte Tider. Dette fandt han var meningsløst.

Da det var Budgetudvalget, som havde indstillet at nægte Bevillingen, vilde han foreslaa, at Sagen blev vist tilbage til dette Udvalg, for at at dette kunde forhandle med »Betesda« om, at Byen fik Del i Ledelsen.

Filtenborg havde ikke noget imod at drøfte Sagen med »Betesda«s Bestyrelse, men for Resten syntes han, at Sagen var uddebateret. Han havde som Udvalgsmedlem været med til at indstille, at man ydede de 300 Kr., da det var hans Anskuelse, at Hjemmet gjorde et smukt og humant Arbejde, og han kunde derfor godt være med til nu at bevilge de 300 Kr.

Simonsen vidste ikke, hvorledes det første Budgetudkast, hvori ganske rigtig de 300 Kr. stod opført, blev lavet, formodentlig var det et Aftryk af sidste Aars Budget, men han vilde minde Hr. Nørgaard om, at hele Udvalget havde ønsket Beretninger saavel fra »Betesda« som fra de andre Institutioner, der ønskede Støtte. At Hr. Nørgaard nu søgte at give det Udseende af, at der var blevet handlet, var ikke rigtigt, og han vilde spørge Hr. Nørgaard, hvad der var givet i Stedet. Iøvrigt glædede det ham, at Hr. Nørgaard dog indrømmede, at hele Udvalget til sidst havde indstillet at nægte Bevillingen.

Han kunde godt forstaa, at »Betesda« satte Kraft ind paa at faa de 300 Kr., ikke for Pengenes Skyld, men fordi det var et Magtspørgsmaal for Indre Mission, der havde følt sig ilde berørt ved den fremkomne Kritik og derfor satte alle Sejl til for at faa Oprejsning.

Til Hr. Müller vilde han sige, at Pigerne ikke saa helt frivillig opholdt sig paa »Betesda«. Grun-

den til, at de blev der, var, at de var bundet af Kontrakter, der nærmest maatte betegnes som Slavekontrakter. Forholdet var, at Pigerne maatte give Afkald paa Børnene, maatte binde sig til at trække paa Hjemmet et Aar, maatte møde til Andagtsøvelser og maatte give Afkald paa Alimentsbidragene. Pigerne vilde sikkert løbe derfra, hvis Kontrakten ikke bandt dem. Dette vilde han kalde gement.

Formanden paatalte Udtrykket »gement«.

Simonsen kunde godt rette Udtrykket, men fastholdt, at Pigerne sikkert ikke vilde blive i Hjemmet, hvis Opholdet var frivilligt.

Mikael Johansen syntes ikke, der var Grund til at lade Sagen gaa tilbage til Budgetudvalget, da der sikkert ikke kunde fremkomme noget nyt, men han maatte give Hr. Simonsen Ret i, at Nægtelsen var indstillet enstemmig af Budgetudvalget.

Han vilde endnu engang anbefale, at man støttede »Betesda«, i alt Fald saalænge man intet Fødehjem selv ejede.

Nørgaard troede heller ikke, man kom videre ved at sende Sagen tilbage, og han beklagede, at Hr. Mikael Johansen ogsaa havde misforstaaet Indstillingen fra Budgetudvalget. Det var rigtigt, at første Udkast var aftrykt af det gamle Budget, men andet Udkast havde Udvalget forfattet, og deri var Summen til »Betesda« opført. Der var aldeles ikke handlet, men man havde stillet sig paa det Standpunkt, at man, da man var i Minoritet, hellere vilde resignere. Hr. Simonsen havde udtalt, at »vi gik ikke med«, og saa vidste man jo paa Grund af Hr. Simonsens Partis Diciplin, at 11 vilde stemme imod.

Sabroe ansaa »Betesdas« Ledelse for god i

al Almindelighed, idet den, der ledede Hjemmet, var bedre, end den egentlige Ledelse forlangte, men hvis »Betesda« vilde optræde humant og ikke øve religiøs Propaganda, kunde den jo ikke have noget imod, at Byen fik nogen Del i Ledelsen. Den Sum, Byen ydede, var lige saa stor som den, samtlige Tilhængere af Indre Mission her i Byen gav, saa af den Grund kunde man nok forlange at faa Del i Styrelsen. Det vilde derfor være rigtigst at sende Sagen tilbage til Udvalget, hvad vist ogsaa var Hr. Filtenborgs Mening, muligvis lykkedes det saa at finde en Løsning.

J a k o b J e n s e n indrømmede, at hans Parti var veldisciplineret. Naar man frivillig traadte ind i et Parti, var det Pligt at følge Partiet. Paa »Betesda« var Forholdet noget anderledes, idet Talen her var om Kvinder, der i Nødstilstand blev tvunget til at deltage og finde sig i meget, de sikkert ikke sympatiserede med.

Hvis det ikke blev vedtaget at sende Sagen tilbage til Udvalget, vilde han subsidiært som Ordfører for $\frac{1}{4}$ af Raadet forlange, at Sagen udsattes.

N ø r g a a r d syntes vedblivende ikke, der var Grund til at sende Sagen til Udvalget, men naar der ønskedes Udsættelse, maatte man bøje sig.

Han ønskede at gøre opmærksom paa, at de smaa Bidrag fra Indre Missions Tilhængere netop tydede paa, at Betesda intet havde med Missionen at gøre, og endvidere ønskede han at spørge Hr. Sabroe, om Hr. Sabroe ikke huskede fejl ved at udtale, at Plejehjemsforeningen nægtede at understøtte ugifte Mødre.

S a b r o e havde ment Stefansforeningen.

Sagen blev derefter udsat til næste Møde.

6. (J. Nr. 11^s—06). **Købekontrakt** med Arkitekt

Wier angaaende 1730 □ Alen af Villakvarteret ved Artillerikasernen à 1½ Kr. pr. □ Alen.

Godkendtes.

8. (J. Nr. 22²⁷—06). **Købekontrakt** med Gasværkskasserer H. Neergaard angaaende en Villaparcelsyd for »Louisenhøj« paa 2000 □ Alen à 2 Kr. pr. □ Alen.

9. (J. Nr. 22¹—07). **Købekontrakt** med Bankdirektør Andersen Alstrup angaaende en Villaparcelsyd for Dalgasavenuen paa 4500 □ Alen à 3 Kr.

Godkendtes.

10. (J. Nr. 332—06). Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling om Fastsættelse af Lægehonorar for Behandling af **veneriske Patienter** i Henhold til Loven af 30. Marts f. A.:

»Efter at der fra Stadslægen til Byraadet var fremkommet hosfølgende Skrivelse af 28. Oktober f. A. vedrørende den Betaling, som i Henhold til Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 tilkommer ham for Behandlingen af veneriske Patienter, og efter at denne Skrivelse var henvist til Budgetudvalget, opstod der under Udvalgets Forhandlinger angaaende Sagen Tvivl om, hvorvidt det i Henhold til den nævnte Lovs Bestemmelser paahviler Politiet eller Byraadet at ansætte de i Lovens § 12 ommeldte visiterende Læger. Udvalget indgav da en Forespørgsel desangaaende til Justitsministeriet (jfr. hoslagte Koncept) og modtog i den ligeledes hoslagte Skrivelse fra Justitsministeriet af 18. Februar d. A. det Svar, at det tilkommer Byraadet at antage disse Læger.

Udvalget har nu forhandlet med Lægeforeningen for Aarhus og Omegn angaaende den nærmere Ordning af denne Sag og tillader sig derefter at indstille til Byraadet:
at der efter derom udstedt offentlig Bekendt-

gørelse antages nogle --- mindst 2 — visiterende Læger, helst saadanne, som ere Specialister i de veneriske Sygdommes Behandling,

at Betalingen fastsættes til 3 Kroner for det første Besøg og derefter 1 Kr. for hvert paafølgende Besøg,

at det paalægges Lægerne for denne Betaling at modtage og behandle de paagældende Patienter i en særskilt Konsultationstid mindst 5 Timer ugentlig, hvoraf 3 om Formiddagen og 2 om Aftenen, og saaledes, at Lægerne uden Betaling yde Konsultationsværelse og Instrumenter, og

at der, naar Lægerne ere antagne overensstemmende med det foranførte, for Kommunens Regning udstedes Bekendtgørelser desangaaende samt om Lægernes Bopæl og Konsultationstid, hvilke Bekendtgørelser derefter gentages med passende Mellemrum.

For saa vidt Byraadet tiltræder dette Forslag, vil det dog, forinden Ordningen træder i Kraft, være nødvendigt at rette en Forespørgsel til Amtet om, hvorvidt dette paa Amtets øvrige Købstæders Vegne kan gaa ind paa Ordningen, idet de herommeldte Udgifter bæres af Amtets Købstæder i Forening.

For saa vidt Byraadet vedtager Udvalgets Forslag, indstilles det tillige, at de af Stadslægen i Henhold til oftnævnte Lov allerede ydede Konsultationer betales efter den foran foreslaaede Takst. Udgiften herved vil efter Stadslægens Opgivende for det forløbne Halvaar kun beløbe sig til noget over 200 Kr.

Stadslægens Andragende var saalydende:

»I Følge Lov af ³⁰/₃ 1906 om Modarbejdelsen

af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte § 12 er jeg, da der ikke er truffet nogen anden Ordning, som Stadslæge her pligtig til at behandle enhver, som lidende af venerisk Sygdom henvender sig eller henvises til mig paa offentlig Regning. Det Honorar, som jeg og det offentlige kan gøre Fordring paa i denne Virksomhed, er efter Canc. Plakat af 4. Oktober 1825 4 Kr. for hver helbredet Patient, medens det i ministeriel Skrivelse af 4. April 1872 udtrykkeligt betones, at Betalingen bortfalder, hvis Patienten ikke helbredes.

Jeg tillader mig nu at andrage det højt ærede Byraad om at træffe en anden Ordning med Hensyn til denne Betaling, der i 1825 under ganske andre Forudsætninger end Nutidens, i en Tid, hvor Erkendelse og Behandling af flere af disse Sygdomme ansaaes for langt mindre omstændelig og vanskelig end nu, og hvor Pengenes Værdi var langt større end nu, maaske kan være et fyldestgørende Vederlag, men som nu ikke kan gøre Fordring paa at kaldes en blot nogenlunde anstændig Betaling for det Arbejde, her er Tale om, selv om Betingelsen angaaende Patientens Helbredelse, hvilken det i mange Tilfælde vil være vanskeligt eller umuligt at godtgøre, fortolkes liberalt.

Jeg skal nu tillade mig at henstille, at der ydes mig samme Betaling, som er fastsat for de i København i Henhold til denne Lov ansatte offentlige Læger, nemlig 3 Kr. for hver første Konsultation og 1 Kr. for hver efterfølgende af samme Patient i samme Sygdom. Hvad der er anset for passende Vederlag i København, maa vel ogsaa antages at være det her i Byen«.

Formanden oplyste, at da der i Udvalget

havde hersket Tvivl om Forstaaelsen af § 12, havde man forespurgt Ministeriet, som havde meddelt, at det var Byraadet, der ansatte Lægerne. Udvalget indstillede derfor, at det blev bekendtgjort, at nogle Læger skulde antages; Tallet kunde senere bestemmes. Disse Læger skulde helst være Specialister. Betalingen fastsattes til 3 Kr. for 1. Behandling og 1 Kr. for de øvrige. Lægerne forpligtedes derfor til at holde selvstændig Konsultationstid for disse Patienter, mindst 5 Timer om Ugen, deraf 2 om Aftenen, ligesom Lægerne selv afholdt Udgifterne til Lokale og Instrumenter.

Da Udgifterne skulde fordeles paa samtlige Amtets Købstæder, maatte der ske Henvendelse til Amtet.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 7⁴—06). Efter Indstilling af Indkvarteringskommissionen bevilgedes et fra **3. Dragonregiment** foreliggende Andragende om Anbringelse af nogle Tøjkroe paa Munderingskammeret med en anslaaet Udgift af 35 Kr.
12. (J. Nr. 6⁸—06). Ligeledes vedtoges det efter Indstilling af **8. Regiment** at forhøje Kasernepladsmandens Løn fra 300 Kr. til 420 Kr. aarlig.
13. (J. Nr. 14⁹—06). Andragende fra Vognmand Mikelsen om Leje af **Lod Nr. 47 i Møllevangen** paa samme Vilkaar som den oprindelige Lejer, Købmand J. Udsen, der er fraflyttet Byen.

Bevilgedes.

